

Louis Armstrong

ledobják a nők a szandáljaikat és a macskaköves utca kövén táncra perdüljenek. A vérkeringés felgyorsul, a bábéskodók bőre beszívja az ellenálthatatlan jazzt, ütemes tapssal és lábbal kísérik a lazító ritmust.

Továbbmenve egy másik csoport szórakoztatja a sétálókat, valahonnan előkerül egy sötétbőrű kisfiú és mint ha kis sztepptáncosnak született volna, cipője alig éri a betont, csak éppen kikopogtatja a Dixieland ritmusát. A kalapjában gyűlik a pénz, egyszer csak feltűnik egy lovasrendőr, aki igen tiszteletreméltónak néz ki büszke, jól ápolt lován és szétzavarja az utca zenészeit, akik várnak egy kicsit és ha tiszta a levegő, újra kezdik a bábéskodók nagy örömeire. A legendás híru Preservation Hall mindennap nyitva van és ha valaki szerencsés, két órai sorbanállás után bejuthat a vén falak közé, ahonnan a híres jazz király, Louis Armstrong elindult.

A krokodilok egyáltalán nem szimpatikusak, de azok sem akik kavicsokkal dobálták a lomha, napozó mocsárvilág lakóit. A tereken különböző művészkedők árulják remek alkotásaikat. Egy illető úrral beszélgetve, elmondta, tévedésbe vagyunk, ha azt gondoljuk, hogy ők francia érzelműek. Amikor De Gaulle, a francia államfő kanadai látogatása után meglátogatta New Orleansot, beszéde befejeztével felkiáltott. Viva la France! A tömeg vsszakiabált: Mi amerikaiak vagyunk, Viva Amerika!

Múltjában sok seb fedezhető fel. Véres, brutális harc az angolok ellen, sárgaláz, malária, tűz, víz, a rosszul megépített gátak, árvizek, hurrikán. Ennek ellenére a látogatók visszatérnek, sokan maradtak, nem ritkaság az ötgenerációs család. New Orleans a konferenciák városa, valamint a legeurópaibb város.

Azóta hatalmas természeti csapás érte a várost és környékét, a legpusztítóbb erejű hurricán a Katrina söpört végig. New Orleans egy pillanatra meghalt, majd lassan kezdett magához térni. A turisták hamar felejtenek, szórakozni akarnak, hallgatni a jazz izgató nyugtalanságát és boldog lenni a farsangi karneválon, mialatt a gyászolók, az otthontalanok siratják, ami elveszett és még mindig várják, hogy a biztosító társaság fizessen.

Magyar Királyok Panoptikuma

A kiállításon tizenhat magyar uralkodó életnagyságú szobra

A kiállítás azzal a nem titkolt céllal nyílt, hogy egyrészt vonzó új programlehetőséget kínáljon, másrészt rövid betekintést nyújtson Magyarország történelmébe. A panoptikumban Géza fejedelemtől kezdve, Károly Róberten keresztül, Luxemburgi Zsigmondot is beleértve, Mátyás királyig bezárólag láthatóak a magyar királyok életnagyságú, élethű viaszfigurái, de megtalálható még IV. Károly is. Az élményt a korabeli enteriőrök, a világítás és a zenei aláfestés teszik teljessé.

160 centiméter magas és pocakos – ilyen volt a törökverő Hunyadi János. A kiállításon rajta kívül

tizenhat magyar uralkodó életnagyságú szobra sorakozik. A szervezők azt mondják, a korabeli metszeteken nem ábrázolták elég élethűen történelmünk nagy alakjait. Így a viaszszobrok alkotói nagyrészt olvasmányaikra és fantáziájukra hagykoztak. Az alkotók azt mondják: a történelemkönyvekből ismert alakokat a lehető leghitelesebben ábrázolták.

A királyi bábuk elkészítését két éves kutatómunka előzte meg. A speciális műanyagból készült szobrokat jelmeztervezők öltöztették, és történelemtanárok, kutatók, valamint szobrászok dolgoztak élethű megformálásukon. Mindegyik király kapott egy olyan attribútumot, amely alapján egyértelműen beazonosíthatóak. II. András kezébe pergament adtak, amely az Aranybullát szimbolizálja, Vak Béla pedig lecsukva tartja a szemét.

Szent László, Szent István, Könyves Kálmánt vagy az igazságos Mátyás királyt életnagyságban látni már önmagában nagy élmény, aki azonban többet szeretne tudni róluk, annak óránkénti tárlatvezetéssel kedveskednek a szervezők. A gyerekek rendhagyó

történelmi órán vehetnek részt, ahol a nagyobbak vetítés keretében betekinhetnek a középkor zenei és történelmi világába, a kicsik pedig Mátyás királyról szóló meséket láthatnak-hallhatnak.

Az eredeti kiállítás Tihanyban nyílt három éve, azóta már körbe járta az országot. A királyok életnagyságú viaszfigurái májusban, a turistaszezon kezdetén visszatérnek állandó helyükre, a tihanyi apátsággal szemben található Németh László Művelődési Házba.

Beküldte: Mazán János

St. László (1007-1095)

IV. Béla (1235-1270)

Luxemburgi Zsigmond (1387-1437)